

URZĄD PATENTOWY

w WARSZAWIE

MKPF42 b 5/22

OPIIS PATENTOWY

Nr 31780

Kl. 72 d. 6

Fried. Krupp Aktiengesellschaft, Essen

Pocisk ćwiczebny

Zgłoszono 29 listopada 1940
Udzielono 4 maja 1943
Pierwszeństwo: 14 grudnia 1939 (Niemcy)

Wynalazek niniejszy dotyczy pocisku ćwiczebnego, który jak najmniej uszkadza wrażliwe cele, np. lekkie pancerze. Cel ten osiąga się według wynalazku umieszczając pod głowicą dającego się łatwo składać pocisku stożkową wkładkę, wchodzącą w kadłub pocisku, przy czym stożek ten w chwili uderzenia pocisku o przeszkodę rozsada jego kadłub.

Znane są pociski ćwiczebne do ręcznej broni palnej, których płaszcz składa się z dwóch części, przy czym, w przypadku uderzenia pocisku o przeszkodę, część przednia wsuwa się w część tylną. Takie pociski nie rozpryskują się w dostatecznej mierze.

Na załączonym rysunku przedstawiono przykład wykonania pocisku ćwiczebnego

według wynalazku. Główne części takiego pocisku wykonane są z łatwo łamliwego tworzywa, np. z prasowanej sztucznej żywicy, siłuminu, elektronu. Głowica 1 jest wewnątrz pusta, przy czym do niej przylega również pusta wewnątrz wkładka 2. Stożkowa wkładka 2 o zwężającym się tylnym końcu jest wtłoczona w odpowiednie wydrążenie 3 kadłuba 4. Kadłub pocisku zawiera pustą przestrzeń 5, napełnioną ładunkiem wybuchowym, wytwarzającym dym, który to ładunek zostaje zapalony zapalnikiem uderzeniowym o działaniu natychmiastowym. Przestrzeń 5 jest zamknięta z tyłu denkiem 7, przytrzymywanym ścinanymi trzpieniami 6. Klin 8 przenosi obrót wystrzelonego pocisku na wkładkę 2. Głowica 1 z wkładką 2 jest połączona za

pomocą nie przedstawionych na rysunku śrubek.

Gdy pocisk uderza w cel, to rozpryskuje się najpierw głowica 1, przy czym jej odłamki wchodzi w wydrążenie wkładki 2, tworząc w ten sposób szeroką powierzchnię uderzeniową. Dzięki temu siła uderzenia pocisku dzieli się na większą przestrzeń celu i jest dla niego mniej szkodliwa. Ponadto wkładka stożkowa 2 rozsadza kadłub 4 pocisku. Rozsadzanie to jest ułatwione dzięki temu, że kadłub 4 posiada kształt pierścienia, którego wydrążenie 3 jest dostosowane do kształtu wkładki stożkowej 2, wskutek czego ścianka tego pierścienia zaostrza się i staje się coraz słabsza ku przodowi.

Z a s t r z e ż e n i a p a t e n t o w e .

1. Pocisk ćwiczebny, dający się łatwo składać, znamienny tym, że pod jego głowicą (1) umieszczona jest wkładka (2) o kształcie stożka ze zmniejszającą się ku

tyłowi pocisku średnicą, która wchodzi w kadłub (4) pocisku, przy czym wkładka ta przy uderzeniu pocisku o cel rozsadza jego kadłub.

2. Pocisk ćwiczebny według zastrz. 1, znamienny tym, że jego głowica i wkładka są wydrążone, wskutek czego pewna część odłamków głowicy mieści się w pustej przestrzeni wkładki.

3. Pocisk ćwiczebny według zastrz. 1 i 2, znamienny tym, że jego kadłub (4) posiada kształt pierścienia zaopatrzonego w wydrążenie stożkowe (3), osłabiające jego ścianki ku przodowi.

4. Pocisk ćwiczebny według zastrz. 1—3, znamienny tym, że jego części składowe są wykonane z materiału łatwo łamliwego, np. z prasowanej sztucznej żywicy, elektronu i tym podobnego materiału.

F r i e d . K r u p p
A k t i e n g e s e l l s c h a f t
Zastępca: inż. St. Głowacki
rzecznik patentowy

